

EU ei ole elefantti vaan kameli

Kolumni [Populistit ajattelevat, että Euroopan unionissa vapaaehtoinen yhteistyö tuottaa omalle maalle paremman tuloksen kuin alistuminen määräenemmistöpäätöksiin. Kansallinen itsekkyyks johtaa kuitenkin usein kaikkien kannalta huonoon lopputulokseen.](#)

[Sixten Korkman](#)

2:00

ELEFANTTI on vaikea määrittää mutta helppo tunnistaa. Euroopan unioni on hankalampi tapaus.

EU on hybridi: se ei ole itsenäisten valtioiden liitto eikä keskusjohteinen liittovaltio, vaan niiden yhdistelmä. Se nojaa sekä kansallisvaltioiden vapaaehtoiseen yhteistyöhön että valikoiduilta osin sitovaan EU-tason ylikansalliseen päätöksentekoon.

Metaforan mukaan EU on kuin kameli, kummallisen näköinen mutta vaikeaan ympäristöönsä hyvin sopeutunut otus.

BREXIT oli Britannialle sellainen katastrofi, että kukaan ei enää haikaile EU:sta eroamisen perään. Nyt Euroopan kansallismieliset populistit haluavat sen sijaan lamaannuttaa EU:n toiminnan sisältä murentamalla unionin päätöksentekokykyä.

Populistit ajattelevat, että vapaaehtoinen yhteistyö tuottaa omalle maalle paremman tuloksen kuin alistuminen määräenemmistöpäätöksiin. Kansallinen itsekkyyks johtaa kuitenkin usein kaikkien kannalta huonoon lopputulokseen. Valistunut itsekkyyks puoltaa monissa tapauksissa yhteistyötä ylikansallisen päätöksenteon muodossa.

Jatkuvasti yhteisötason puolustusta kaipaavat sisämarkkinat ovat tästä vain yksi esimerkki. Myös ulko- ja turvallisuuspolitiikassa olisi päästävä eroon jokaisen jäsenmaan veto-oikeudesta. Muuten Ukraina voi jäädä ilman kipeästi kaipaamansa tukea.

Samasta syystä ei pidä suhtautua kategorisen kielteisesti uuteen EU:n yhteisvelkaan. Kansallismielisen populismin vahvistuminen eurovaaleissa voi pahimmillaan pohjustaa katastrofia Ukrainalle ja isoja ongelmia Suomelle.

EU on arvoyhteisö, joka puolustaa demokratiaa, oikeusvaltiota ja ihmisoikeuksia. Euroopan sosioekonominen malli nojaa markkinatalouden ja hyvinvointivaltion yhdistelmään.

Kukaan ei enää haikaile EU:sta eroamisen perään.

Yleisesti ottaen meillä eurooppalaisilla on paremmat elinolot kuin koskaan aiemmin tai missään muualla. EU:n jäsenmaat ovat vahvasti edustettuina maailman onnellisimpien maiden joukossa ja kärjessä myös demokratiaa, ihmisoikeuksia ja oikeusvaltiota arvioitaessa. Osaltaan EU:n ansiota on, että Eurooppa nyt nauttii historiansa pisimmästä rauhan kaudesta.

Kritiikistä ja ongelmistaan huolimatta EU on menestystarina.

LÄHIVUOSIEN haasteet ovat mittavia. Keskinäinen riippuvuutemme kutistuvassa maailmassa on lisääntynyt. Kansallinen politiikka ei riitä, kun suurimmat ongelmamme ovat maailmanlaajuisia. Näin on ilmastokriisin ja luonnon monimuotoisuuden sekä globaalien konfliktien ja taloudellisen vakauden osalta. Käpertymällä sisäänpäin mikään valtio ei voi näitä ongelmia ratkoa.

EU on meidän kanavamme osallistua siihen kansainväliseen yhteistyöhön, jota kehitykseen vaikuttaminen edellyttää. Epäonnistuminen tarkoittaisi kurjuutta ja ennennäkemättömän laajoja pakolaisvirtoja ongelmineen sekä Euroopan turvallisuuden heikkenemistä. Yhteiset panostukset muun muassa vihreään siirtymään, Euroopan puolustusteollisuuteen, Afrikan tukemiseen, tutkimukseen ja sisämarkkinoiden kehittämiseen ovat EU:n ja Suomen etu. EU on toivon mukaan jatkossakin ilmastopolitiikan edelläkävijä.

EU laajentunee ajan mittaan itään. Prosessi edellyttää jäsenyyttä hakevilta mailta korruption kitkemistä ja liberaalin demokratian vahvistamista. EU tarvitsee lisää voimavaroja EU-tason veron tai suurempien jäsenmaksujen kautta. Samalla on voitava leikata ja kohdentaa uudelleen maatalous- ja aluetukia. EU:n päätöksentekokyky tulee olemaan koetuksella.

EU on viime vuosien kriiseissä ollut usein rohkaisevan yhtenäinen. Toivon mukaan näin on jatkossakin.

Kesäkuun eurovaaleissa on paljon pelissä: on paljon puolustettavaa, menetettävää ja voitettavaa. Silloin äänestämme EU:n toimintakyvyn puolesta tai sitä vastaan. Laitaoikeiston populistit äänestävät vastaan, me muut puolesta.

Kirjoittaja on pitkän linjan talousvaikuttaja.